

DESENCÍS I FOSCOR. SILENCI I ESCOLTA

Introducció

Cap als anys 80, quan ja els deixebles, testimonis privilegiats de la vida de Jesús, havien anat morint, els cristians de la comunitat de Lluc es pregunten: de quina manera podem tenir també nosaltres l'experiència del Crist ressuscitat, encara que no l'haguem conegut personalment? Com se'ns pot fer present a través de la seva paraula autoritzada i del seu Cos-Vida? La resposta es troba en l'Eucaristia, per això l'evangelista Lluc ens narra el passatge dels deixebles d'Emmaús, tot ell amarant d'Eucaristia (Lc 24, 13-35). L'esquema narratiu segueix la litúrgia eucarística: lectura i explicació de l'Esclatpura, fracció del pa i missió.

I conversaven entre ells de tot el que havia passat...(v.14)

No entenen què està passant. La seva fe trontolla. I es trobaran amb un Jesús amagat, que és allà acompanyant-los. **No som cada u de nosaltres aquest parell de dos?** Ell hi és i ens surt a l'encontre amb les nostres foscsors, il.lusions perdudes, angúnies. La història comença amb una conversa, en què Jesús escolta tot fent camí, un camí que no porta enlloc, si no és a l'apatia i a la deserció. El mateix Jesús va decebre els seus.

• És acollint la llum que reconec les meves foscsors, debilitats. Les conec?

• Somio només un camí de roses, o bé accepto que tingui "espines"?

• Coneixem massa bé la nostra solitud, per a adonar-nos d'aquest discret company de viatge que camina amb nosaltres, justament quan es fa fosc, al nostre voltant?

EMMAÚS: "I va entrar per quedar-se amb ells".

VEURE'L AMB EL COR

*Aleshores, però, comença a parlar ell. Es pren molt seriosament totes les informacions contades i els seus sentiments, però els confronta amb les paraules de la Sagrada Esclatpura. I a partir d'aquí els transmet un altre punt de vista. Els interpreta el destí de Jesucrist com a quelcom conforme a les Esclatpures: **calia que Jesucrist patís**. Però aquest patiment només era un accés a la seva resurrecció. Els deixebles escolten atentament, de primer, incréduls. Però les paraules de Jesucrist els arriben al cor, li demanen de quedar-s'hi.* (GRÜN, A., p.39).

(...) ell s'allotja on nosaltres ens allotgem i menja amb nosaltres. I per a Lluc, l'Eucaristia és el lloc on ens trobem amb el ressuscitat. (...) Lluc descriu la invisibilitat de Jesucrist amb una típica expressió grega: «però ell desaparegué del seu davant» (Lc 24,31). Déu se'ns apareix i alhora es retira dels nostres ulls. (...) El veuen amb els ulls del cor. L'Eucaristia vol dir que mirem amb aquests ulls del cor. (GRÜN, pp.42-43).

És aleshores que "saciats per ell" (Eucaristia), veiem la vida més clara.

• Jo també hi veig clar quan...

COMUNITAT I COMPROMÍS

Jesús els ha abrusat el cor, ja és amb ells i sopen junts, i desapareix després d'haver compartit amb ells la taula. Aquesta experiència els provoca i tornen a Jerusalem: *Allí es trobaren els Onze i els qui eren amb ells, i ells contaren el que els havia passat pel camí i com l'havien reconegut quan partia el pa.*

I tornen a la comunitat, tots sols no poden fer res, s'obre la seva vida a una altra dimensió.

És molt important la seva reacció. De vegades tenim la temptació d'obrar pel nostre compte, però no és el mateix que si es fa en nom de la comunitat. Llavors ja no és quelcom personal, és la mateixa comunitat que ens envia. i

Quan s'acompanya hom deixa que brolli l'ésser de l'altre. **Deixant-me mirar per Déu, això em transforma. Deixant-nos transformar per ell serem dignes d'acompanyar, sempre que trobem l'ocasió, amb sensibilitat, respecte i caritat.**

*Ara sabem la nova manera de presència (...) en la interpretació cristiana de l'Esclatpura (**el cor els cremava**) (...) en l'entrega, en el pa partit i repartit... com ho eren les menjades a Galilea. (...) La fe provoca la necessitat de desfer el camí.* (Riera, F., p.98)

• La teva fe irradia, interpel.la?

Bibliografia

ALENTÀ, Josep M.: *Jesús, el nostre company de camí*. (Anotacions sobre Emmaús).

GARCÍA, Remei: *L'acompanyament a la persona: el model de Jesús*. (Notes de la Remei).

GRÜN, A.: *Assaborir la joia de la Pasqua*. Ed. Claret. B, 2004.

RIERA, Francesc: *Els últims i els primers dies de Jesús, el Senyor*. Ed. Claret. B, 2004.

